Lietas arhīva Nr. 1A-0275-20/19
ECLI:LV:ZRT:2020:0630.1A73027520.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Aizkrauklē 2020. gada 30. jūnijā

Zemgales rajona tiesa
tiesnese S. Daukšte rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzībā par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Dobeles iecirkņa 2020. gada 5. maija lēmumu Nr. 26/20.

Aprakstošā daļa

[1] 2020. gada 30. martā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas kārtībniece K. Šmēmane sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC467768 (turpmāk – protokols) par to, ka 2020. gada 30. martā plkst. 13.30 Dobelē pa Ķiršu ielu garāžu masīvu no Ausmas ielas virzienā uz Ķiršu ielu /pers. A/ vadīja automašīnu */TL marka/*, ar Somijas reģistrācijas numuriem /reg.numurs/. Vadītājs, kura deklarētā dzīvesvieta ir Latvija, vadīja transportlīdzekli M1 kategorijas, kas reģistrēts ārvalstīs, un nav samaksājis noteiktā kārtībā un apjomā transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli.

Ir pārkāpts Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmuma vieglo transportlīdzekļu nodokļa likuma 3. pants.

Atbildība par pārkāpumu ir paredzēta Latvijas Administratīvu pārkāpumu kodeksa 149.^{25} panta desmitajā daļā *(lietas 12. lapa).*

[2] Ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākā inspektora J. Retko 2020. gada 31. marta lēmumu lietā Nr. PC467768 /pers. A/ atzīts par vainīgu Latvijas Administratīvu pārkāpumu kodeksa 149.^{25} panta desmitajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un viņam piemērots naudas sods 150 EUR *(lietas 11. lapa).*

[3] 2020. gada 5. maijā, izskatot /pers. A/ (turpmāk - sūdzības iesniedzējs) sūdzību, Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Dobeles iecirkņa priekšnieks A. Bite (turpmāk- iestāde) nolēmis Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākā inspektora J. Retko 2020. gada 31. marta lēmumu lietā Nr. PC467768 atstāt negrozītu (turpmāk - lēmums), bet sūdzības iesniedzēja sūdzību - noraidīt.

[3.1] Lēmumā secināts, ka lietā ir strīds par to, vai sūdzības iesniedzējs ir izdarījis Latvijas Administratīvu pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī - LAPK) 149.^{25} panta desmitajā daļā paredzēto pārkāpumu.

[3.2] Iestāde lēmumā norāda, ka, lai sūdzības iesniedzēju sauktu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{25} panta desmitās daļas, nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzekļa vadītājs, kura deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā, ceļu satiksmē izmantojis ārvalstīs reģistrētu transportlīdzekli, nesamaksājot noteiktā kārtībā un apjomā transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli.

[3.3] Lēmumā konstatēts, ka videoierakstā redzams, ka dienesta automašīna atrodas kustībā un brauc pa Zaļo ielu, Dobelē, tad nogriežas pa kreisi uz Ausmas ielu. Priekšā redzams Ķiršu ielas garāžu masīvs. Plkst. 13.30.42 redzams, ka priekšā parādās tumšas krāsas */TL marka/* markas auto, kura brauc pa ceļu gar labajā pusē no tās esošajām garāžām, virzienā no Ausmas ielas uz Ķiršu ielu. Dienesta auto seko minētajai automašīnai, kura plkst. 13.31.03 nogriežas pa labi un iebrauc starp garāžām. Piebraucot pie tās, redzams, ka tā ir /TL marka/ ar reģistrācijas Nr. /reg.Nr./. Minētais transportlīdzeklis brauca pa ceļu gar /adrese/ garāžu masīvu taisnā virzienā, neveicot nekādus manevrus (nav redzams apgriešanās manevrs).

Videoierakstā fiksētā pārkāpuma laiks sakrīt ar administratīvā pārkāpuma protokolā un lēmumā norādīto pārkāpuma izdarīšanas laiku.

[3.4] Iestāde, atsaucoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9. panta pirmo daļu, 149.^{25} panta desmito daļu, Ministru kabineta 2012. gada 11. decembra noteikumu Nr. 858 "Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa maksāšanas kārtība" 50.^{1} punktu, norāda, ka sūdzības iesniedzējs ir Latvijas pilsonis, viņa deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā, automašīna */TL marka/*, kuru viņš vadīja pārkāpuma konstatēšanas brīdī, ir reģistrēta ārvalstī - Somijā un par minētās automašīnas izmantošanu ceļu satiksmē viņš nebija samaksājis transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli.

[3.5] Lēmumā norādīts, ka Ceļu satiksmes likuma 1. panta 3. punkts noteic, ka ceļš — jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas). Ceļa kompleksā ietilpst ceļš, mākslīgās būves (tilti, satiksmes pārvadi, tuneļi, caurtekas, ūdens novadīšanas ietaises, atbalsta sienas un citas būves), ceļu inženierbūves (pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturvietas un paviljoni, bremzēšanas un paātrinājuma joslas, transportlīdzekļu stāvvietas, atpūtas laukumi, velosipēdu ceļi un ietves, ceļu sakaru un apgaismojuma līnijas, elektrotransporta kontakttīkli un citas inženierbūves), satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi (ceļa zīmes, luksofori, signālstabiņi, aizsargbarjeras, gājēju barjeras, vertikālie un horizontālie ceļa apzīmējumi un citi tehniskie līdzekļi).

Ceļu satiksmes noteikumu 2.8. punkts noteic, ka par brauktuvi ir uzskatāma ceļa daļa, kas paredzēta transportlīdzekļu braukšanai. Ceļam var būt vairākas brauktuves, kuras norobežotas ar sadalošajām joslām vai barjerām.

No minētajām tiesību normām secināms, ka ceļš ir satiksmei izbūvēta teritorija. Savukārt brauktuve ir ceļa daļa, kas paredzēta transportlīdzekļu braukšanai. Tātad nav nozīmes, vai ceļš sastāv tikai no vienas brauktuves, vai tā kompleksā ietilpst arī ietves, sadalošās joslas, nomales u.tml. Būtisks ir mērķis, proti, vai pa minēto objektu notiek transportlīdzekļu kustība jeb ceļu satiksme.

Iestāde atzīst, ka blakus teritorijas daļa gar /nosaukums/ garāžām ir ceļš (brauktuve), kur notiek ceļu satiksme. Ņemot vērā minēto un videoierakstā redzamo, ka sūdzības iesniedzējs neveic nekādus manevrus, turklāt veic daudz garāku ceļa posmu, nekā nepieciešams apgriešanās manevram, secināms, ka sūdzības iesniedzējs piedalījies ceļu satiksmē, vadot auto */TL marka/*. Tā kā transportlīdzeklis reģistrēts ārvalstī, tās vadītājam bija nepieciešams samaksāt transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli.

[3.6] Iestāde, atsaucoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244, 22., 32. pantu, norāda, ka tā kā sūdzības iesniedzējam piemērots minimālais par pārkāpumu paredzētais sods, tad nav nozīmes padziļināti vērtēt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32. pantā noteiktos kritērijus. Iestāde arī nekonstatē atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus. Piemērotais sods ir samērīgs *(lietas 1.-4. lapa).*

[4] 2020. gada 22. maijā Zemgales rajona tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Dobeles

iecirkņa 2020. gada 5. maija lēmumu Nr. 26/20.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka lēmumu uzskata par nepamatotu, proti, par nepamatotu uzskata definējumu – "ceļa satiksme". Lietā pastāv strīds, vai teritorijas daļa, kur tika konstatēts pārkāpums, ir uzskatāma par vietu, kur notiek ceļu satiksme, un vai transportlīdzeklis ir piedalījies ceļu satiksmē.

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka pārkāpums izdarīts 2020. gada 30. martā plkst. 13.30 Dobelē, garāžu īpašnieku biedrības /nosaukums A/ īpašuma teritorijā, posmā starp /adrese/. Pārkāpumu fiksējuši kārtībniece K. Šmēmane un jaunākais inspektors R. Grava no dienesta automašīnas *Škoda Superb*, reģistrācijas Nr. GM3064. Protokolā minētās /adrese/ garāžas atrodas privātīpašumā, par ko liecina uzstādītās zīmes un norādes ap šo teritoriju. Garāžu īpašnieku biedrības /nosaukums A/, reģistrācijas Nr./Nr./, privātīpašums reģistrēts Dobeles pilsētas Zemesgrāmatu nodalījumā Nr./Nr./, kadastra Nr. /numurs A/. Sūdzības iesniedzēja ieskatā, valsts varas pārstāvji voluntāri noteikuši ceļu satiksmi privātīpašumā, neizprotot tā tiesisko jēgu.

Privātīpašums ir īpašums (uzņēmums, banka, nams u.c.), kas pieder fiziskām vai juridiskām personām un ko tās pārvalda pašas, pie tam valsts veic šādā privātā sektora minimālu pārraudzību un kontroli *(Juridisko terminu vārdnīca, Autoru kolektīvs, Izdevniecība "Nordik", Rīga, 1998.g.)*.

Pamatojoties uz teikto, sūdzības iesniedzējs uzskata, ka ceļu policijas darbiniekiem nebija tiesību iebraukt minētajā teritorijā, kas ir privātīpašums, un sodīt viņu, jo izsaukums par kādu pārkāpumu vai līgums par šīs teritorijas pieskatīšanu dabā neeksistē. Līdz ar to uz sūdzības iesniedzēju un minēto situāciju nav attiecināms Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu, kas saistīti ar ceļu satiksmi- pārkāpums, jo automašīna */TL marka/* ar ārvalsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kurā atradies sūdzības iesniedzējs, atradās /nosaukums A/" privātajā teritorijā. Policijas darbinieki nepamatoti atzinuši /nosaukums A/ piederošo nekustamo īpašumu par "ceļu".

Sūdzības iesniedzēja ieskatā, nav pamatota LAPK 244. panta un 22. panta piemērošana, jo sūdzības iesniedzēja mērķis bija remontdarbu turpināšanai pārvietot transportlīdzekli pretējā stāvēšanas virzienā, izbraucot no garāžas privātīpašuma teritorijā un veicot nepieciešamās kustības, nevis piedalīties ar transportlīdzekli ceļu satiksmē, kā to uzskata policijas darbinieki. Piemērotais sods ir neadekvāts.

Sūdzībā norādīts, ka patiesībai neatbilst kārtībnieces K. Šmēmanes dienesta ziņojumā norādītais, ka sūdzības iesniedzējs uzrādījis vadītāja apliecību, transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību. Viņam nav bijis ne personu apliecinošu, ne transportlīdzekļa dokumentu, jo veicis transportlīdzekļa remontdarbus. Minētos dokumentus uzrādījis pēc tam, kad ticis nogādāts dzīvesvietā /adrese/. Nav izprotama policijas darbinieku rīcība, sagrozot faktus, kā arī kāpēc tajā brīdī bijusi izslēgta kamera.

Ņemot vērā minēto, sūdzības iesniedzējs lūdz lēmumu atzīt par prettiesisku un pilnībā atcelt, izbeidzot administratīvā pārkāpuma lietvedību *(lietas 17.-18. lapa)*.

[5] Ar Zemgales rajona tiesas tiesneses 2020. gada 27. maija lēmumu lietas izskatīšana noteikta rakstveida procesā 2020. gada 30. jūnijā *(lietas 27. lapa)* un par to informēts sūdzības iesniedzējs un iestāde. Lietas dalībniekiem izskaidrotas tiesības līdz 2020. gada 25. jūnijam pieteikt lūgumus, pieteikt noraidījumus un citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus *(lietas 28.-31.lapa)*.

[5.1] Ņemot vērā sūdzības iesniedzēja lūgumu par pierādījumu izsniegšanu, 2020. gada 2. jūnijā viņam nosūtīti pieprasītie pierādījumi *(lietas 32.-34. lapa)*.

[5.2]Noraidījums tiesnesei nav pieteikts.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība - noraidāma.

[7] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} panta devīto daļu, tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;
2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;
3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;
4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;
5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;
6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;
7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

[8] Sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības par Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmuma vieglo transportlīdzekļu nodokļa likuma 3. panta neievērošanu un viņam piemērots administratīvais sods saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{25} panta desmito daļu.

Lietā ir strīds, vai sūdzības iesniedzēja darbības administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā ir kvalificējamas kā Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{25} panta desmitajā daļā paredzētais pārkāpums.

[9] Ceļu satiksmes likuma 19. panta pirmā daļa nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieka pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

[10] Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmuma vieglo transportlīdzekļu nodokļa likuma 3. pants noteic, ka transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa maksātājs ir transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītais turētājs vai, ja turētājs nav norādīts, — transportlīdzekļa īpašnieks (valdītājs), kuram Latvijā ir reģistrēts vai tiek reģistrēts šā likuma 2. pantā minētais ar nodokli apliekamais transportlīdzeklis vai kura īpašumā, turējumā vai valdījumā esošajam šā likuma 2. pantā minētajam ar nodokli apliekamajam transportlīdzeklim Latvijā tiek izsniegtas tranzīta numura zīmes, vai persona, kuras deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā un kura dalībai ceļu satiksmē izmanto ārvalstī reģistrētu M1 un N1 kategorijas automobili.

[11] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{25} panta desmitā daļa paredz administratīvo atbildību par M1 un N1 kategorijas automobiļa, kas reģistrēts ārvalstī, izmantošanu ceļu satiksmē Latvijā, ja tā vadītājs – persona, kuras deklarētā dzīvesvietas ir Latvijā, nav samaksājis noteiktā kārtībā un apjomā transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli.

[12] Tiesa atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC467768 *(lietas 12. lapa),* videoierakstu *(lietas 14. lapa),* Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas kārtībnieces K. Šmēmanes 2020. gada 10. aprīļa ziņojumu *(lietas 13.lapa),* izdruku par sūdzības iesniedzēja deklarēto dzīvesvietu *(lietas 15. lapa)* un sūdzībai pievienotajiem četriem foto uzņēmumiem *(lietas 19.-22. lapa)* ir pierādīts, ka transportlīdzekļa */TL marka/* ar ārvalsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ vadītājs /pers. A/, kura deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā, ir pārkāpis Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmuma vieglo transportlīdzekļu nodokļa likuma 3. panta prasības un izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{25} panta desmitajā daļā paredzēto

pārkāpumu.

[13] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13] panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai.

Tiesa atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar to tiesa pievienojas iestādes lēmuma motivācijai (skat. šī sprieduma [3] punktu) un atkārtoti to nenorāda.

[14] Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja sūdzībā minētajiem argumentiem tiesa norāda turpmāk minēto.

[14.1] Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka pārvietojoties ar transportlīdzekli privātīpašumā garāžu īpašnieku biedrības/nosaukums A/ teritorijā nav piedalījies ceļu satiksmē. Līdz ar to policijas darbinieki nebija tiesīgi minētajā teritorijā iebraukt un sodīt viņu.

Tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējs kļūdaini uzskata, ka pārvietošanās ar transportlīdzekli privātīpašuma teritorijā nav uzskatāma par piedalīšanos ceļu satiksmē.

Ceļu satiksmes likuma 1. panta 3. apakšpunktā noteikts, ka ceļu satiksme ir attiecības, kas rodas pārvietojoties pa ceļiem ar transportlīdzekļiem vai bez tiem. Savukārt šī panta 6. apakšpunkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībnieks ir jebkura persona, kas atrodas uz ceļa vai tieši piedalās ceļu satiksmē.

Kā pamatoti norādījusi iestāde lēmumā, atsaucoties uz Ceļu satiksmes likuma 1. panta 3. punktu, Ceļu satiksmes noteikumu 2.8. punktu, garāžu īpašnieku biedrības /nosaukums A/ teritorijas daļa Dobelē gar Ķiršu ielas garāžām, kurā ar automašīnu */TL marka/* pārvietojies sūdzības iesniedzējs, ir satiksmei izbūvēta teritorija - ceļš (brauktuve), - piebraucamais ceļš garāžām un šajā teritorijā pārvietojas transportlīdzekļi, tātad, notiek ceļu satiksme.

No lietai pievienotā videoieraksta nepārprotami ir redzams, ka sūdzības iesniedzējs pārvietojas ar transportlīdzekli pa grants segumu ceļu, kas atrodas blakus garāžām. Bez tam, kā redzams videoierakstā, sūdzības iesniedzējs, vadot transportlīdzekli */TL marka/*, neveic nekādus manevrus, turklāt veic daudz garāku ceļa posmu, nekā nepieciešams apgriešanās manevram *(lietas 14. lapa)*. Pie tam tiesa norāda, ka arī apgriešanās manevrs uz ceļa, uz ko norāda sūdzības iesniedzējs, ir piedalīšanās ceļu satiksmē. Arī sūdzībai pievienotās fotogrāfijas apstiprina, ka teritorija, kurā ar automašīnu */TL marka/* pārvietojies sūdzības iesniedzējs, ir ceļš ar grants segumu.

Tā kā sūdzības iesniedzējs ar transportlīdzekli pārvietojās pa ceļu, iestāde pamatoti ir atzinusi, ka sūdzības iesniedzējs administratīva pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā piedalījās ceļu satiksmē ar automašīnu */TL marka/,* kas ir reģistrēta ārvalstī, tad tās vadītājam bija jāmaksā transportlīdzekļa ekspluatācijas nodoklis.

[14.2] Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka policijas darbinieki nebija tiesīgi iebraukt privātīpašumā - garāžu īpašnieku biedrības /nosaukums A/ teritorijā un sodīt sūdzības iesniedzēju, jo neeksistē izsaukums par kādu pārkāpumu vai līgums par šīs teritorijas pieskatīšanu.

Kā zināms no policijas darbinieces Kerijas Šmēmanes ziņojuma, tad sūdzības iesniedzēja automašīnai policijas darbinieki 2020. gada 30. martā pievērsuši uzmanību tamdēļ, ka tai bija ārzemju reģistrācijas numurs. Policijas darbinieki pie sūdzības iesniedzēja vērsušies, lai noskaidrotu, vai viņš pēdējā laikā nav bijis ārzemēs, vai nav kontaktējies ar personām, kas atgriezušās no ārzemēm. Kā secināms no administratīva pārkāpuma lietas materiāliem, tad notikums fiksēts sakarā ar Covid-19 infekciju 2020. gada 12. martā izsludinātās ārkārtējās situācijas laikā. Pārkāpuma konstatēšanas laikā spēkā esošais Ministru kabineta 2020. gada 12. marta rīkojuma Nr. 103 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" 4.12.[2] punkts noteica Valsts policijai pienākumu veikt kontroli par to, kā personas, kas ieradušās no ārzemēm, ievēro īpašos epidemioloģiskās drošības pasākumus.

Ņemot vēra minēto, tiesa atzīst, ka policijas darbinieki bija tiesīgi iebraukt garāžu īpašnieku biedrības /nosaukums A/ teritorijā, lai pārbaudītu vai persona, kura pārvietojas ar ārzemēs reģistrēto automašīnu, nav bijusi ārzemēs vai nav kontaktējusies ar no ārzemēm atgriezušos personu un ievēro īpašos epidemioloģiskās drošības pasākumus. Vienlaikus policijas darbinieki konstatēja arī LAPK 149.[25] panta desmitās daļas pārkāpumu un viņiem bija pienākums uz to reaģēt.

[14.3] Attiecībā uz sūdzībā norādīto, ka kārtībniece K. Šmēmane savā dienesta ziņojumā norādījusi, ka sūdzības iesniedzējs uzrādījis vadītāja apliecību, kas neatbilst patiesībai, jo visi dokumenti bijuši mājās un tikuši uzrādīti, kad sūdzības iesniedzējs nogādāts mājās, tiesa norāda, ka minētajam apstāklim nav nozīmes, lai pareizi kvalificētu sūdzības iesniedzēja darbības un tas neietekmē pieņemto lēmumu. Tiesas ieskatā, policijas darbiniece, sastādot ziņojumu desmit dienas pēc notikuma, iespējams, precīzi neatcerējās notikuma detaļas un ir kļūdījusies.

[15] Tiesa secina, ka sods pārkāpējam piemērots Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[25] panta desmitās daļas sankcijas ietvaros, proti, minimālais par šo pārkāpumu paredzētais sods. Sūdzības iesniedzējam nav konstatēti ne atbildību mīkstinoši ne arī atbildību pastiprinoši apstākļi.

[16] Izvērtējot lēmumu kopsakarā ar lietā esošajiem pierādījumiem, tiesa secina, ka lēmums, par kuru iesniegta sūdzība, atzīstams par tiesisku un pamatotu un atstājams negrozīts, bet par to iesniegtā sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6], 289.[12], 289. [13], 289.[17] un 289.[18] pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Dobeles iecirkņa 2020. gada 5. maija lēmumu Nr. 26/20, bet /pers. A/ sūdzību - noraidīt.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā - 2020. gada 30. jūnija var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese S. Daukšte